

blev vedtaget. Det ærede Medlem udtalte ved Lovforslagets anden Behandling: „Maa jeg blot gøre den korte Bemærkning, ..., at denne Lov vil kunne benyttes saaledes, at Regeringen kan gøre sig til Eneforhandler af visse Varer“. Og det ærede Medlem udtalte endvidere, at man har det „i Baghaanden, at Staten monopoliserer Handelen med en vis Vare, hvis det skulde være nødvendigt for at faa en formaalstjenlig Regulering“. Denne Opfattelse af Loven er fuldstændig rigtig. Det ærede Medlem anbefalede Loven, det ærede Medlem stemte for Loven. Det maa altsaa ogsaa have været det ærede Medlems Mening, at denne Lov skulde bruges, for saa vidt det skulde blive nødvendigt at bruge den. Ganske vist opfordrede det ærede Medlem Regeringen til at vise Varsomhed ved Anvendelsen af Loven, men jeg vil nok spørge, om Regeringen ikke har benyttet Loven med Varsomhed. Siden dens Vedtagelse er der forløbet 4 Maaneder, og i disse er Priserne paa alle Varer vokset fra den ene Dag til den anden. Priserne paa Brød, Smør, Fedt, Flæsk, Kartofler, kort sagt alle disse Varer, som hører til det daglige Livs Fornødenheder baade for rige og fattige, er steget Dag for Dag og har naaet en saadan Højde, at der i dette Land er Hundredtusinder af Mennesker, som har den største Vanskelighed ved at faa Føden, og dog har Regeringen kun grebet ind i Henhold til Loven en eneste Gang: da den eksproprierede de 30,000 Tdr. Hvede, som laa i København-Fredriksberg-Hellerup. Ellers har Regeringen i disse 4 Maaneder ved Formaninger, Henstillinger og Forhandlinger søgt at tilvejebringe fredelige Afgørelser i alle de mange Spørgsmaal, der har været fremme. Først den sidste Dag af forrige Aar kom Bestemmelsen om Maksimalprisen. Jeg synes, at Regeringen har handlet med megen Varsomhed og sandelig ikke er faret frem med Ild og Sværd mod alle de Mennesker, som har søgt at fordyre Livet for den store Befolkning her i Landet. Derfor forstaar jeg ikke, at det ærede Medlem fra Æbeltoft har kunnet underskrive den foreliggende Forespørgsel til Regeringen og roligt kan acceptere de Udtalelser, som er faldne fra den ærede Ordfører ved denne Lejlighed. At den ærede Ordfører kan stille denne Forespørgsel og optræde, som han gør, forundrer mig ikke, thi den ærede Ordfører har i disse 4 Maaneder været den mest trofaste Hjælper for Brødfordyrerne her i Landet, hvad den ærede Ord-

fører selv har erkendt — det vil bekræftes af Rigsdagstidende. Den ærede Ordførers egne Gerninger paa dette Omraade fælder ham, og det nytter ham ikke, at han her i Dag kommer med kære Talemaader om, at han ikke ønsker dyrere Brød her i Landet, thi hans Gerninger taler et helt andet Sprog.

Naar den ærede Ordfører saa voldsomt anfaldt den ærede Indenrigsminister og vil slaa sig op til at være en stor Statsmand og Vismand og hævde, at hvis man havde fulgt hans Anvisninger, vilde alt have set ganske anderledes ud her i Landet, nødes man til et Øjeblik at se paa, hvorledes det da vilde have set ud, hvis man havde fulgt den ærede Ordfører. Jeg føler mig overbevist om, at Forholdene da vilde have været langt værre, end de er i dette Øjeblik. Derom kan der ikke være Tvivl. Straks, da Prisreguleringskommissionen begyndte sit Arbejde, var den ærede Ordfører paa Støvlerne for at gøre sit til, at Priserne kunde drives i Vejret. Der forelaa f. Eks. den 21. August et Andragende fra nogle Landboforeninger i Jylland om Tilladelse til at udføre Kartofler. Hele Prisreguleringskommissionen, fraregnet den ærede Ordfører, var paa det rene med, at en saadan Tilladelse vilde det være uklogt at give, kun den ærede Ordfører holdt paa, at man skulde give den. I dette Øjeblik kan ikke et Menneske være i Tvivl om, at hvis man havde fulgt den ærede Ordfører, havde en stor Del af Landets Kartoffelbeholdning været eksporteret til forholdsvis lave Priser, og vi havde altsaa manglet dette højst vigtige og nødvendige Næringsmiddel her i Landet. Den 25. August behandlede Kommissionen Spørgsmaalet om at ophæve den Tilladelse, der var givet til at udføre Maltbyg. Hele Kommissionen var betænkelig ved at tillade Udførsel, men den ærede Ordfører stod som ene Mand i Kommissionen fast derpaa og gjorde sit yderste for, at man skulde opretholde Tilladelsen, og det ærede Medlems Indstilling — der i dette Tilfælde er begrundet — er saare god at faa Forstand af til Bedømmelse af den ærede Ordfører som Vejleder for Regeringen og Folket i dette Spørgsmaal. Den ærede Ordfører siger: Jeg nærer ingen Betænkelighed ved Udførsel af Maltbyg til en Pris af 15—16 Kr. pr. Td.; at den ikke vil have nogen skadelig Virkning med Hensyn til Landets Brødkornforsyning, er der ingen Tvivl om, og jeg er — fortsætter den ærede Ordfører — meget betænkelig ved at stoppe denne Indtægtskilde for Landet. Læg vel Mærke